

Pacific Herald.

No. 36.

Oakland, Wash. 7. Sept. 1896.

6te Aarg.

Jeg tænkte, vi kunde følges ad.

Jeg tænkte, vi kunde følges ad,
Men maa det ei være saa,
Jeg kan ei vende det kjære Blad,
Jeg bliver dog hos de smaa.

Mit Alpha og Omega er Jesus Krist,
Til ham jeg trænger haardt;
Glæder mig liden Jungl paa Kvist,
Jeg gaar ei fra Jesus bort.

Jeg tror, min Nøst er manges Nøst,
Mit Sprog er manges Sprog:
Har vi ei Jesus i vort Bryst,
O Ve — vi os selv bedrog.

Vi gaa rned stille, rolige Trin,
Støttet ved Aarons Stav,
Vi ledes fremad ved Lysets Stin,
Det Lys, Gud Fader os gav.

Lad andre kalde os Mørkets Slægt,
Med Hoornod spærre vor Sti,
Vi bliver dog i Guds Varetagt,
Han vil os gjøre fri.

Lad andre dømmme vor arme Sjæl
Og raabe om Helseds Glød,
Vi haaber, tier og tror saavel,
For os er og Jesus død.

Gud give den onde Stund var endt,
Saa sniffer vel ogsaa Du;
Den Gud og Frelser, vi længe har kendt,
Han er dog den samme endnu.
Peter Hansen.
Daunewirke.

Kjærlighed til Arbeidet i Guds Rige.

(Slutning.)

Det andet Punkt, som her skulde belyses lidt, var om Bestandigheden i Kjærligheden til Arbeidet i Guds Rige. Bestandighed vil til i alt, som bedrører Kristendommen. Det er den indtil Enden bestandige Tro og Kjærlighed, som behager Gud saa vel, som naar sit høie og herlige Maal her og hisset, og som er af saa stor og velsignelsesrig Betydning for Guds Kirkes Fremme.

Men nu kan det ikke nægtes, at det desværre mangler meget paa denne udholdernde Bestandighed, og det hos saa mange, som engang lovede saa meget og saa godt Arbeide i Menigheden. Der er nemlig en hel Skare, som engang arbejdede i Tro og Kjærlighed, men de gjør det ikke mere. De blev ikke bestandige.

Guds Ords Formaninger og Advarslar, de affrættende, og paa den anden Side opmuntrende og følgeværdige Eksempler med Hensyn til Bestandigheden bør vi derfor tage alvorlig til Hjerte.

Derfor vil vi da ogsaa nu mærke os noget af det, som det kommer an paa,

om vi vil blive bestandige i Kjærligheden til Arbeidet i Guds Rige.

Hvad det her fremfor alt kommer an paa er, at Kjærligheden staar i det rette Forhold til Troen; thi Kjærligheden er i alle Henseender afhængig af Troen. Vi bør derfor ofte prøve og alvorlig mænstre vor Kjærlighed. Vi bør spørge den, om den ved, hvad der er dens eneste sande og uindtømmelige Kilde, dens daglige Næring, dens stadige og ufravigelige Maal, dens altid tilbagevendende Bevæggrunde. Har den alt fra den kristne Tro, flyder den af Troen som Bækken fra sin Kilde, som Lys og Varme fra Solen, da er det Guds uforskyldte Naade og uendelige Barmhertighed, som er og bliver dens Kilde og Næring, og denne Naades og Guds Forherligelse er dens Maal. En saadan Kjærlighed vil holde ud.

Lad os ikke overse dette Punkt, naar Talen er om udholdernde Kjærlighed til Arbeidet i Kirken. Der er nemlig mange andre Ting, som kan vække Lyst og Iver hos Arbeideren: det kan være Lønningen, Væren, de høieste Embeder i Kirken, Lysten til at glimre som et Lys i Guds Rige. Alt dette kan nok en tidlang holde en gaaende, men sjelden indtil Enden. Saadanne kan nok tilskyndende løbe godt, fortere maasse og med mere Larm og mere Iver end mange andre; men de vil nok stanse, ja maasse vende sig mod Guds Kirke og dens Gjerning. Det bliver nemlig der- ved, at kun den Kjærlighed, som er og kjender sig selv som en Frugt, en ægte og ærlig Datter af redbelig Kristentro, holder Stand. Det er denne, og kun denne Pauli smukke Ord gjælder: "Kjærligheden falder aldrig bort."

Der næst maa vi vogte os for at forveksle den sande, ægte Kristentjærlighed med de mange ubestemte Ting, som i vore Dage gaar under Navn af Kjærlighed, men er det ikke, vogte os for et Falstmyntneri og Hylteri, som ogsaa i Kirken gjør sig bredt, snatter lydi og salvelsesfuldt, men aabenbarer baade Hjerteme og Ude, at den har liden Kraft, og slet ikke Mod og Magt til at holde ud, naar Trængsler og Kammer af alle Slags kommer over Kirken og dens Gjerning. Dette er den saakaldte Kjærlighed, som fornegtende den sande Kjærligheds eneste Grund og Forhold og bedste Støtte, Sandheden, og det i ret Lære og Betjendelse og i et rent Fri, en Sandhedens tro, og derfor kald og ligegyldig mod Sandhedens Lære, om man ikke ligesom Pædler og haaner den.

Denne Slags Kjærlighed er ogsaa paa saadant af den Grund, at den tiltækr

vort Kjød og Blod, det gamle Menneske, som da, naar det ikke kan saa vælte sig i Synder og Laster, gjerne vil tage en kristelig Maske paa. Den findes ogsaa oftest hos saadanne, der ikke vil omvende sig i Sandhed, men kun i det ydre stifte sig anderledes end før. Disse har aldrig ved Troen kendt Sandhedens afgjørende Betydning og ikke smagt Sandhedens Sødme i Frelsens Sag, og derfor vil de heller ikke deres Kjærlighed være Sandheden tro.

Den ægte Kjærlighed derimod vil i et og i alt staa paa Sandhedens faste og urokkelige Grund, der, hvor dens Moder Troen staar, og som er sat i denne Stilling paa denne Grund af Guds egen Mand. Derfor vil den ogsaa gjøre sit Arbeide i Sandhedens Tjeneste og til dens Fremme, men ogsaa tappert modarbejde al Usandhed, al Vildfarelse i Lære og Liv. "Kjærligheden, siger Paulus, glæder sig ikke ved Uretfærdighed med ved Sandhed." Denne er det, som ogsaa vil være bestandig i Arbeidet.

Endnu et Par Bemærkninger, og vi er færdige med vort Stykke, som allerede for længe siden er blevet for langt, og derfor ogsaa trøttende for de kjære Læsere. Den Kjærlighed, til Arbeidet i Guds Rige, som skal blive bestandig, maa aldrig glemme, men stadig minde og opmuntre sig selv med, at Gjerningen er Guds og at den har dyrefødt Sjelens Frelse til Maal. Dette vil paa den ene Side manende minde den redegjorte Arbejder om, at enhver Tanke og ethvert Dulle om at give op er Utrofast, Udydighed mod Gud og hans Befaling, og paa den anden Side vil just dette opmuntre ham til udholdernde Arbeide, forvisse ham om, at Gjerningen ikke er forgjæves, og at den visse ved Guds Hjælp skal naa sit Maal: Gudsrigets Udbredelse paa Jorden, og derved mange Sjæles evige Lykke og Salighed oppe i Gudfaders føde og glade Himmelrige. Kjærlighedens Gud udse derfor over os alle Kristi underlige Kjærlighed til alt, hvad der er sandt og godt, naar allermost til Arbeidet i det Rige, der af Herren har faset det store og skjønne Høved at berede og smykke Jesu Brød til hans Gjenkomst. Maatte Kjærligheden til dette Arbeide i Kirken og Skolen, i Hus og Hjem aldrig falde bort hos vort Folk!

Verdens rette Blads er det i Kristendommen eller den sande Kristendommen, ikke paa Boghylden eller paa Kammeret, — men i Haanden, under Omme, i Tankerne, i Hjertet.

Kristi Ord i Joh. 18, 37. udlagte og anvendte af C. O. Rosentus.

"Jeg er dertil født og dertil kommen til Verden, at jeg skal vidne om Sandheden." Hans Rige er et Sandhedens Rige. Hele hans Rige beror paa Sandhedens Vidnesbyrd. Derigjennem opstaar det, og derigjennem opholdes det. Derfor vi taber Ordet af Sigte, falder vi bort fra Kristi Rige, fra Troen og Naaden. Naar du derfor ret erfarer Syndens Magt, og hvor helt fortabt du er, ifald du selv skal være din Frelser, da er det nødvendigt strax at ihukomme Ordet, som siger, at det alene er Guds Søn, som har den Magt og det Embede at "forstyrre Djævelens Gjerninger." Da skal du med Apostelen sige: "Derfor vil jeg helst rose mig af min Strøbelighed, paa det at Kristi Kraft maa bo i mig"; "thi naar jeg er svag, saa er jeg stærk". Naar Samvittigheden forfærder dig med dine mange og store Synder, som da ihu Sandhedens Ord, som siger, at "intet Kjød kan af Lovens Gjerninger blive retfærdiggjort for Gud", men at "Guds Sønns Blod renser os fra al Synd," at om dine "Synder end vare røde som Blod, saa skulle de dog blive hvide som Sne, og om de end havde Purpurs Farve, saa skulle de dog blive som den hvide Uld." Kom ihu, at saaledes skal Naaden gennem Kristi Forsoning være mægtig over alle, ogsaa de værste Syndere, paa det at Lammet, som er dødet, skal have Væren og Lov og Tak fra Evighed til Evighed. Om du bliver i høi Grad forsmædet, dine Ord og Handlinger bittert udtydede og forvendte, eller du ser dig i høi Grad foragtet, saa kom ihu, hvorledes den Herre Kristus, den rette Værens Konge, var Gjenstand for den største Spot og Kingeagt, hvorledes han blev for Pilatus paa den fiendtligste Maade anklaget, hans Ord listig fordreiede, og hans Person skjændig haanet, bespottet og forsmædet. Skulde du vel nyde Retfærdigheds Lykke og Væren af saadanne, som saa mishandler din Herre? Ligesaa, om du har andre store Lidelser, Sygdom, fattigdom, bitre Tab og Sorger, saa at hele Verden bliver dig mørk, kom da ihu din Konges Ord: "Mit Rige er ikke af denne Verden." Det er i en anden Verden, at vi skal have Lykke, Glæde og Væren, have fuld Fællighed, fuld Fred og Salighed. Her fordres saaledes at holde Diet spændt ved Ordet, saasæmt vi under alle disse Troesprøvelser skal kunne staa faste indtil Enden. Sa her skal fordres noget

endnu Mere: det skal ikke være os muligt blot gennem vor egen Fastholden af Ordet at faa taale; her skal ogsaa fordres selve den almægtige Guds Naade og Hjælp, der kan give os dette skarpe, besynderlige Troesse, som gennemtrænger det forfæle Mæle — dette skarpe, besynderlige Die, som Røveren paa Korset havde, da han midt i det lille Mæle af Dødens Kval og Forfærdelse og midt under Varmen af den Glare, der med Haan og Gudsbespottelse omgav Kristi Kors, kunde dog i ham se Røngen over Evtighedsrige og udraabe: "Herre, tank paa mig, naar du kommer i det Rige." Se, et saadant skarpt Die skal vi komme til at behøve. Men et saadant Die kan alene den mægtige Konge selv give os. Det gjør han dog ogsaa gerne gennem det ydre Midde, Sandhedens Ord; derfor skal vi her med Fasthed og Bestemthed holde Diet spændt ved Guds Ord.

Et godt Træ bærer god Frugt.

Hvis du har læret med en Efterskole, naar man i en stor Frugthave har været ved at indsamle Frugten, saa ved du, at de ormsfulne Væbter lægges til Side til Side for Svinene, og at kun de gode og fejlfri bringes hjem for at bringes paa Markedet. Enhver Menighed er en saadan aandelig Frugthave, og i denne kendes hvert Træ paa dets Frugt. Bibelen taler meget om Bær, men skal et Træ, der er plantet i Guds Bingsaard, kunne bære, behøver det en Rod. Denne Rod er Sjælens Forening i Troen med Jesus Kristus. Fra denne Rod trænger det evige Livs Livsafter op i den troendes Sjæl. Denne Rod er ligesaa uhygig som Væbterens. Men Træets indre Liv aabenbares ved de røde Blomster i Mai og de gulde Frugtkurve i Oktober. Det gode Træ bærer god Frugt til sin Eier og bevi er dermed, at det fortjener en Plads i hans Hæve.

"Hvad er det at være en kristen? Dette er et Spørgsmaal, som, ofte fremsat, er blevet besvaret af mange paa forskjellige Maade. Kristus afgjør det ved at sige: "Gaa deres Frugter skulle I kende dem." En kristen er et Menneske, der er sødt paand ved den Helligaand gennem Daad og Tro, der er bleven omstalt i Kristus Jesus til gode Gjæringer. Hvis du og jeg er sødte af Kristi Naad, skal vi bære Retsfærdighedens Frugter. Dette er Brøve stenen. Røveren dømmes os derefter. Og Verden gjør ligesaa. Der har vel aldrig været nogen Tid, da det at tilhøre Kirken i det ydre har haft mindre Betydning, og da det at være et Lem paa Kristi Legeme har haft større Betydning end disse Dage. Og du Kristendom — hvad Slags Frugt bærer den? Dette er et skarpt Tilraab, som lyder til hver og en.

Bibelen opregner de Frugter, som man har Lov at vente af de gode Træer i Kristi Bingsaard. "Aandens Frugt er Kjærlighed, Glæde, Fred, Barmhjertighed, Mildhed, Godhed, Trofasthed, Sagtmodighed, Afholdenhed." Gal. 5, 22. Først kommer Kjærligheden, thi det allerindste i Evangelium er at elske vor Gud af vort ganske Hjerter og at elske vor Næste som os selv. Troen er virksom i Kjærligheden. Den eneste Tjeneste, som Kristus sætter Pris paa, er Tjenesten i Kjærlighed. Den eneste Indflydelse, som vi kan have over vore Medmennesker, er Kjærlighedens

Indflydelse. Den bedste Gren paa det kristne Træ, er den, som bærer Frugten: den Kjærlighed, som ikke søger sit eget. Kjærligheden er den Frugt, som denne Verdens Børn først søger paa det kristne Træ; og om den befindes at være sur eller ormsfuld, dømmes de store hele Kristi Religion at være et Bedrageri.

Glæden er en anden af Aandens Frugter. Denne er dog ikke det samme som en naturlig Blyghed eller et godt Humør eller et lidligt Sind. Saaetlig Glæde er ligesaa forskjellig fra den aandelige Glæde, som det flammende Byn fra det rolige, sadige Solsta. Den ægte kristelige Glæde udspringer deraf, at Kristus bor i min Sjæl. Den er ikke afhængig af ydre Forhold. Kan du være tilfreds og lykkelig, naar Rodgangens Storme blæser, eller naar din Bengepung er tom, eller naar det smætter i dine Lemmer? Er dit Hjerter opfyldt af Jesu Kjærlighed, saa kan du smilte gennem Taarer. Kan en Navne-kristen gjæte det?

Bangmodighed og Mildhed er Tvillingfrugter, som vokser paa samme Gren. De er Naadegaver, som bevarer Sindet roligt og Tungen stille under de største Angreb. Jeg frygter for, at det er en meget hvid Frugt. Jeg tror, at mange af de stærke Domme, som Verdensmenneskene sælber over de kristne, har sin Grund i den smaalige Blyghed og de Udbrud af Bredde og Hefsig- heds, som de sundom faar at se hos dem, der befinder Kristi Naad. Et Træ, som bærer saa sure Væbter, er en Bannere for Kristi Bingsaard.

Afholdenhed er en anden af Aandens Frugter, som i vor Tid omtales og diskuteres mere, end den praktiseres. Vi være afholdende vil sige, at vi for egen Del lægger Daad paa vore Begjæringer og Ønsker og fornægter os selv til bedste for vor Næste. Hvis hele Kristi Menighed bærer denne Frugt rigeligt og overflødig, skal hele vort Land er- vare Betsignelsen deraf.

Vi kan ikke lærtit opregne og be- skrive alle de Aandens Frugter, som beviser Vægheden af vort kristelige Liv, og som giver Skjøn og Tiltræk- ningskraft til en kristens hele Væsen. Denne Tids strigende Behov er en Kristendom, som bærer Frugt. En Kristendom, som har nok i at nyde en Risen Paradis, er selvantagelig nok i vor Tid men er uden al Værdi. Men en kristen, som hellere vil være fattig end blive rig ved Uærlighed, en kristen, som i hvilket som helst Veir iler til sin Søn- dagskoleklasse hellere end at blive lig- gende paa sin Sofa, som, for at dele sit Brød med den fattige eller for at sende Frelsens Budskab til Hedningerne, lever tavst og forsagende sin egen Bequem- melighed og Nydelse, som tjener Kristus af ren Kjærlighed og i Glæde over at maatte tjene ham — det er den Slags Træer, hvis Frugter vidner om et iboende guddommeligt Liv.

Og nu, efter at vi har læst dette Blik ind i Kristi Bingsaard, lad os da, hver og en, gøre os selv dette Spørgs- maal: Bærer ogsaa jeg disse Aandens ægte Frugter? Th. C.

"Naar jeg vidste, at om end kun en eneste sand kristen bad for mig, saa vil- de jeg være vel tilmodt og ikke frygte for nogen; men vidste jeg derimod, at om end kun en eneste kristen bad imod mig, saa vilde jeg heller have den tykkelige Keiser til Fiende," siger Luther.

En Formaning til at bruge Guds Ord rettelig.

Er Gud engang gaaen bort, og er Ordet og Guds Naade engang borttaget, saa kan man ikke rettelig finde den igjen.

I Rom var der før i Tiden en saare Risen Kirke og Guds Menighed; der var der flere fromme kristne og Martyrer, som bekyndte Sandheden, end ellers paa noget Sted i den hele Verden; men da denne Kirke og Menighed var bleven borte, hjalp Gud, hvilket forfærdeligt Mærke og hvilke Grueligheder fulgte ikke da derpaa! Og om de nu vilde strige og hyle sig tilbøde eller endog kulde dø med Guds, saa vilde de dog dermed ikke formaa at faa tilbage det forrige Lys og Guds Naade.

Før i Tiden, i Pavestømmet, raabte vi om den evige Salighed og Guds Rige; vi tilfædte os selv ondt, ja pinte næsten vore Begjær tilbøde, ikke med Sværd eller andet uadvortes Væge, men med Faste og Njeds, Spøgelse; da ledte vi og bankede Dag og Nat. Og jeg selv, — var jeg ikke bleven for- løst ved Kristi Evangeliums Trøst, jeg havde ikke kunnet leve to Aar, saaledes pinte jeg mig og flæde for Guds Bredde og manglede heller ikke paa Taarer og Sulle; men vi udrettede intet dermed. Derfor formaner St. Paulus saa ind- trængende, 2 Kor. 6, 1, 2, at vi ikke forgjæves maa have modtaget Guds Naade; se, nu er en behagelig Tid, se, nu er Frelsens Dag! Derfor lader os bruge den Naade, som er os given, medens vi kan; lader os oplukke Mund og Hjerter, for at Betsignelsen kan gydes berind; thi skulde den borttages, saa er det ude med os.

Tydfærne pleier i et Ordsprog at bruge en Forbandelse, som ikke er ilde, idet de nemlig siger: Gud give, det maa gaa de doone Hænder ilde! Thi dermed formaner de os til, at vi ikke skal være doone, men vel bruge den Værlighed, som tilbyder sig. Naar saa- ledes Evangeliet læres, skal vi høre og lære det med taknemmelige Hjerter, som Kristus siger Joh. 12, 35, 36. "Lytet er endnu en liden Tid hos eder. Vandrer, den Stund I have Lyset, at Mærke ikke skal oversalde eder; hvo som vandrer omkring i Mærket, ved ikke, hvor han gaar hen. Medens I have Lyset, tror paa Lyset, at I kunne blive Lysets Børn." (Luther.)

"I imodstaa altid den Hellig Naad."

Ap. Ef. 7, 35.

En Søn, som var hengiven til Drif, til Spil og et Selstab, blev af sin fromme Fader alvorlig og rørende iret- tesat derfor; Faderen foreholdt ham ogsaa, hvor farligt det er at synke paa Naade og at oprette sin Bod fra Dag til Dag, men Sønnaen gik Krok hen i nærmeste Pro for at drille bort de sørgmodige Tanter. Da han kom der- hen, traf han vistnok der alle sine Kamerater, men den forventede Blystig- hed vilde ikke indstude sig, han kunde ikke blive den Braad tvit, som fra Sam- talen med Faderen var bleven fiddende i hans Samvittighed. Medens han vil- drille, forstyrres han af Uret, som til- ker og tiker saa stærkt, og medens han maa høre dette, klinger det ham altid mod hans Vælle: Ordet: "Se Tiden meget hastig gaar; hvor let og snart kan det sig hænde, At jeg herfra at van- dre faar." Han ser paa sit fulde Glas;

da klinger i hans Øren de Ord af Nabens Baringen: "Saa meget som Ber- den haver læret i Dypighed, saa meget giver hende af Pine og Sorrig." Han ser paa sine Kamerater, hvis Ansigtet han neppe kan kende for Tobaksrøg; da falder hans Tanter paa de fordsømte og beres Skjæbne: "Deres Pines Røg opstiger i al Evtighed!" I denne Stem- ning bliver Huset ham for trangt, og al Blystighed ham væmmelig, og han vil ud for i den frie, friske Luft at faa det bedre. Der ser han en Fjælle fiddende ved Bandet med sin Krok, og Krok kommer han ihu det Sprog: "Mennesket ved ikke sin Tid, som Høstene, der fanges med et fladeligt Gars, saa blive Men- nestens Bøen beinærede i en ond Tid, efter som den falder hasteligen over dem!" Han saa en Lømmehugger fæde det sidste Hug mod et Træ, og Træet styrkede med Krok til Jorden. Da syntes det ham, at han hørte den Røst: "Hvert Træ, som ikke bærer god Frugt, afhugges og fastes i Jiden!" Han saa over sit Hoved en Ravn flyve og strige; da greb han det Ord: "Et Die, som spotter sin Fader og foragter at hænge ved sin Moder, det skulle Navne udhulle ved Bækken, og Døneunger skulle æde det!" Da kunde han ikke længere mod- staa den Hellig Naad, brød ud i Taarer, gik som den forlorne Søn i sig selv og blev et andet Menneske.

Lidt fra Reisen.

(Af A. S. Lange.)

Ja, nu er jeg her, Staten heber Iowa, Byens Navn kan det være det samme med, da det er lidt flent at ud- tale det. Men varmt er her, og sig som det lyner og tordner! Hese Settle- mentet er nok, en og anden Jælander har forvildet sig ind her, men de trives vist nok saa bra.

Nu har Farmeren det travelt, kan I tro, travelt med at kjære Korn, "jakk" og "stakke", og hvad det nu hedder alt- sammen, her og der holder man paa med Lærkning.

Guld, Sølv og Army-worms er Dagens haende Samtaleemne.

Naar Farmerne kommer til Byen, samles de i Smaastofke her og der og diskutere Sølvspørgsmaalet, Goldbugs, og den Skade, den lille Marx, som de kalder Army-worm, har gjort.

En Farmer vilde have rede paa, hvad jeg var "inde for," Sølv eller Guld. Jeg sagde, jeg var inde for begge Dele, og hvis han vilde forvise sig om det, kunde han bare dyde mig baade Sølv og Guld, saa kulde han nok bli be over- bevist.

Om jeg forfod, hvad d. r mentes med "reit Sølv?" Ja, jeg havde altid for- staaet det sig, at man fik Sølv for Fr- genting, saa bar man det til Mynten, hvor man fik det myntet reit, og saa kunde man bruge det reit. "Ja, det skal blive Greter, naar vi faar det der- hen, at vi kan sælge en liden Gulddol- lar og saa 16 Sølvdollars for dem," sa jeg, "dette 16 til 1 bethder jo det?"

Naanden betragtede mig omirent som en underliggende Væge betragter en, der ikke er vel bevaret. Jeg fik Røvelsraad hos ham alligevel.

Den meget omtalte Army-worm er forfunden. Det var en kjedelig Gjeft. Baa en Nat kunde den æde op 4 1/2 Acres med Havre, ja paa et Sted satte den tillids 75 Acres. I et Par paalide- lige Blade fortæller der, at den selv- samme lille Dyr kulde have ædt af

Jernbanestierne ned paa Burlingtonbanen, men jeg kan da aldrig tro det er sandt.

For nogle Uger siden besøgte jeg et Par Menighedsstoler. Den ene var i Highland Menighed, Pastor Sørensen kald. Johannes Jøssendahl er Bærer der.

Uf Navn kendes vi Jøssendahl alle sammen; han har udgivet den lille U. B. C'en, som bruges overalt i Synoden.

Han er en interessant Mand, en dygtig Lærer, som med Iver ivaretager sin Gjerning. I 25 Aar har han været Lærer og Kirkesanger i Big Canon Menighed og siden Kirken i Highland blev indviet, har han ogsaa bejnt der som Klofter.

Om alle de, Jøssendahl i disse mange Aar har undervist, blev opstillede i en Række, skulde vi faa se en pen Gær. Hans Elever er spredte hede Landet over, og indtager forskjellige Bysstiller. Kand. Akre, som forleden blev ordineret i Big Canon Kirke har faat sin første Undervisning af Lærer Jøssendahl.

Na nei, hvor morsomt det var at komme ind i Skolehuset ved Highland og se en Børneskole med sine Katekismen og Bibelhistorier. Det minde mig om den Tid jeg selv var Børn, og jeg syntes det skulde være morsomt at bli Børn igjen og faa sidde paa Skolebænken. Haaber jeg snart faar mit Øste oplyst.

Men jeg fik ikke høre noget af Undervisningen der, jeg kom selv til at være "Lærer" en halv Times Tid, "Lærer i Historie og Geografi." Jeg kom nemlig til at fortælle de smaa lidt om Hawaii, hvilket interesserede dem. De fleste af Skolens var "lutter Dre", og naar jeg fortalte dem, hvad de forskjellige af Kanakernes Under herte, so de høit

Der er en Klasse kvikke og opvante Børn i de norste Settlementer, og det har ofte forundret mig, at ikke flere sendes til Decorah for videre Uddannelse. Farmere blir de fleste af den opvægende Slægt, et ærligt Arbejde, en hederlig Stilling, sant nok; men man burde da tænke lidt mere paa Kirkens Trang. Lærere og Præster trænges overalt, men saa synes at høre Raadet: "Kom og hjælp os." Mere.

Solgte sig selv.

En Farmer solgte et Læs Korn i Byen en Dag. Da man veiede det feg han snedeligt op paa Vægten, hørte affekt og aflæste det.

Da den tomme Vogn veiedes, tog han sig vel vare for at være i Vognen, og hidskædede sig selv med, at han havde bebraget Kjøbereren paa en siffig Maade.

Hvedekjøbereren kaldte ham ind og betalte ham det fulde Beløb for Læsset.

Da Farmeren knappede igjen sin Frak for at gaa ud bad Kjøbereren ham ventlig at tage en Røg, og saa passiarie de om Avingen og Griseprisene og Udfigten for Maple Valley til at faa Railroad bygget den Vej, indtil Farmeren tred sig paa Stolen og var saa utaalmodig for Stellet hjemme.

Endelig kunde han ikke holde ud længere, men sagde at han maatte gaa.

Handleren sagde nok saa roligt, at han ikke maatte tænke derpaa, thi han havde kjøbt Farmeren for fuld Bægt, og betalt den Pris han forlangte, og nu vilde han fordre at gjøre med sin Tiendoms ester som det behagede ham.

Farmeren indsaa nu, at han havde solgt sig selv.

Han erkjendte sit Bedrag og lovede Bedring.

Nu, naar han sælger sit Korn, saa haar han aldrig paa Vægten og sælger sig selv sammen med Kornet.

Mange Gutter sælger sig selv for endnu lavere Pris.

Den Gut som lyver, bebrager, værger eller stjæler, sælger sig selv.

T. L.

Til en ung Lægmand.

Deres Stykke i P. S. 31de Aug. har jeg læst med megen Interesse, og vil sige af mit ganske Hjerte Ideen om Indførelsen af en god Literatur, påsende for en opvægende Ungdom. Hvor dan vilde det være Hrr. Lægmand, om der til en Begyndelse gjordes et Forsøg med en liden ugenlig Tidskrift til P. S., hvor vore bedste norske og danske Forfatters bedste Stykker blev optagne. Døstelig vilde det være om flere, der interesserede sig for Sagen, vilde lade høre fra sig, og at De selv næste Gang aabnede Deres Brev, saa vi kan se hvem De er.

Mere siden.

Deres.

E. K. Frøheim.

Tacoma Nyheder.

Verdens Pastor Sperati forleden Dag var paa Menighedsråde, bestormede en talrig Skare af Benner huset og tog det i Besiddelse. Besøget gjaldt Mrs. Sperati. Folk kommer gjerne for at se Præsten, mente man; men denne Gang kom de for at se Præstefruen. Heller ikke kom de tomhændede. Mr. J. C. F. Johnson overrakte paa Kvindeforeningens Begne en smuk Pengegave til Mrs. Sperati, som blev synlig rørt og takkede hjertelig for denne Kjærlighedsbevisning.

Da Præsten kom hjem blev han ikke ope affet, fordi Menighedsstemmerne absolut vilde følge ham hjem fra Menighedsrådet, og de fleste havde mistænkelige Blikke under Armen, af hvilke der skulde veilede Rager frem. Desuden paastod Mr. Braget, at han kendte Kuffelugten. Kl. 12 gif hver til sit efter at have tilbragt en særdeles hyggelig Aften med Musik, Sang og Forfriskninger.

Sidste Søndag var en Hvitidsdag for vor Frelser's Menighed i Tacoma. Laura Wahl og Anne Eline Langseth blev konfirmerede af Pastor Sperati. Den talrige Skare, som var forsamlet, sølte sig glade ved den Sikkerhed og Overbevisning, hvormed de to unge Konfirmanter gjorde rede for sin Tro og Beskyndelse. Gud velsigne disse to unge i deres Døstle om altid at være Herrens tro Tjenerinder, og han give dem Raade til altid at mindes sin Konfirmation og det Bøste, som de da aflagde. Naar de saaledes bliver tro indtil Døden, vil Jesus ogsaa give dem Livsens Krone.

Nyheder.

Hr. Prof. Glasset, om hvem vi i sidste Nummer berettede at han var kaldet til Lærer i Commercial Department af vor Skole, har aflaaet Kaldelsen.

Parlands Armager, Hr. Slugg.

rud har nylig kjøbt sig Byggetomt, og et pent lidet Hus staar der paa Tomten snart færdigt. Hvorfor Hr. S. byggede Huset større end fra første af paotænt, det ved Herold ikke.

Formand Harkstad skal i den allernærmeste Fremtid reise til Østen igjen for at hjælpe til med Indsamlingen af Penge til Dækning af Skolens Gjæld. Herren holde sin Haand over ham, og lade Hensigten med hans Reise lykkes.

Herold er baade forlegen og forundret over, at Præster og andre Benner ikke sender den flere Nyheder. Flere Nyheder fra Østen om kirkelige og verdslige Ting vilde forbedre Bladet og glæde vore Læsere, især hvis det kunde levere Nyheder, som man ikke havde læst i tyve andre Blade.

Søndag d. 13de Sept., Kl. 10:30 Formiddag vil Hr. Kandidat Hans Gundersen blive ordineret til Præst i Seattle Menigheds Kirke. Medlemmer af Menighederne i Seattle og Ballard, til hvis Præst og Sjælesørger kand. Gundersen er kaldet, og alle andre Benner i og omkring disse Byer anmodes paa det venligste om at være tilstede ved denne høitidelige Handling. Samme Søndag om Aftenen Kl. 8 vil — om mulig — den nye Præst holde sin Tiltrædelsesprædiken i Ballard.

Nylig tog Dr. Jensen, Thom. Kierland og John Biottem og Søn sig en Tur tiljælds. De klarede op over Mount Tacoma saa langt de kunde, og nød den friske Fjeldluft og den storartede Natur. Det eneste Uheld, de havde paa Rejsen var, at den fene af Partiel faldt i Elven og blev gennemvaad, og en anden maatte give den vaade Hatbelen af sine Klæder indtil han fik tørre sine egne. Sidste Onsdag drog Hr. Losnaas og Schauger den samme Vej opover til gamle Tacoma. Herold ønsker dem en lykkelig Rejse, og at de maa komme vel hjem.

Betalt for Herold.

Cornelius Jacobsen, Iwaco, Wash, R Lunde, Salem, Oregon, G Grimson, Hatton, N Dak, G O Brende, Sverdrup, S Dak, hver \$1, Johan Boldingen, New Hope, Wis, Mrs Jsa Anderson, Mrs S R Gran, Lime Grove, Neb, hver 60 Cts. T Kierland, Rushford, Minn, Ole Ryan, Stanwood, Wash, Pastor D S Rugg, Brooklyn, N Y, Mrs Annie Peterson, Sand Conlee, Mont, David Bøe, New Hope, Wis, Erling H Burtnefs, Wilmington, Minn, Emil Lovgren, Preston, Wash, Peter Nelson, Semiahmoo, Wash, S C Rederlie, Fremont, Wash, Mrs Ab. Erdenberger, Mrs B Olsen, Mrs Peter Sæther, Parlington, Neb, R N Grauerholt, Lime Grove, Neb, G D Thompson, Iwaco, Wash, T Peterson, Zanwag, Wash, Fred Ewinth, Lakeview, Wash, Iver Larsen, Willard, Oregon, B V Foss, Silverton, Oregon, Hans Jensen, Denver, Colo, Peder Olsen, A Brown, Sulphur Springs, Colo, C Sundet, H Aon, N Dak, Riis O Josefina Peterson, Marysville,

Wash, hver 50 Cts. Chas Berg, Beadville, Colo, 25 Ct.

Bidrag til Pacific Lutheran University.

Ole Ryan, Stanwood, Wash, \$10.00
C Ferde, Silverton, Oregon, \$1.

Samle ved P. J. Waage, Semiahmoo, Wash:

W D Williams, John Pederson, hver 25 Ct. Ed Rodal, C F A Green, hver 15 Ct. E Bjorrum, Oscar Olson, John Anderson, Louis Nelson, C F A Green, D F A Green, J F A Green, Chas S Johnson, J E Johnson, P E Johnson, Robert Johnson, Anthon Ellingson, A Fodre, I Fodre, Hans Andresen, Lukas Rodal, John Dyd, hver 10 Cts.

Parland, Wash, 3. Sept. 1896.

T. Larsen, Kasserer.

Til Indremissionen.

Indkommet som Konfirmations Offer i Parland Menighed, Pastor B. Harkstads Kald \$15.10. Fra Mrs D A Greibrok, Grand Forks N Dak, \$1, fra Sigris Grundefsen, Grand Forks, N Dak, \$2.

T. C. Sætra, Kass.

Til Skatteydere!

Vi betale Skatten for vore Benner, som sender os 35 Cents for hver Lot og en npiagtig Beskrivelse af Lots Blocks og Addition

Sendes Pengene i Money Orders da gjør dem betalt bare i Tacoma — ikke Parland, thi Parland er ikke endnu Money Order Office Brevene bør adresseres til:

Pacific Luth. University, Parland, Pierce Co., Wash.

T. Larsen, Kass.

Pacific Lutheran University.

Høstterminen begynder den 16de Sept. 1896, og slutter den 19de Dec. Undervisning gives i de Fag, som høre til Literary, Business, Scientific og Normal Kursus. Enhver kan vælge sine Fag. Baade Gutter og Piger modtages som Elever, og de kræves af dem, at de ere villige til at arbejde med Hlid, og til at rette sig efter Skolens Regler.

For Undervisning i ovennævnte Fag betales \$1.00 om Ugen, for Undervisning i Musik, Shorthand og Typewriting retales for Hst. Korteletter fra 50 cts. til en \$1.00 og Kosten \$2.00 om Ugen. For Bægetilshu en Dollar Terminen.

I Børneskolen gives Undervisning Religion og Norsk saavel som i de sædvanlige Commonskolefag. Omkostningerne i denne Afdeling er: Skolepenge 35cts, Bærelse 10cts, Kost for Børn under 12 Aar \$1.25, for Børn over 12 Aar \$1.50 om Ugen. For Bægetilshu 1 Doll. Aaret. I Regelen betales for hele Terminen forstudsvis.

Ansigninger om Oplagelse indsendes snarest muligt til Rev. D. Grønberg Parland, Pierce Co., Wash

